

СЛАВЯНИНЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Свѣчко косто се отнася до вѣстника
надписана са направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приеми
Ражкопие назадъ се неврацатъ

За обявления се заплаща:
За всѣки редъ при пръвъ пътъ 20 ст.
За „ „ „ вторий „ 10 ст.

г. Руссе 3 Октомври 1884

Руссе 3 Октомври 1884 год.

Главатаритѣ на компромиснитѣ най-сѣтитѣ си подадохъ рогата! Тѣ вече си откриватъ тайната; съ лесенъ языкъ исповѣдватъ че не сж противни на измѣнението на Конституцията! Това го знаеше народа, нѣ оставаше и тѣ явно да го признаватъ както го признаватъ въ уводната си статия на 57 брой отъ „Срѣдецъ“. Хай ги ди яланъ либерали! Вашата цѣль била да се измѣни Конституцията ха? Тогасъ, защо лѣгахте свѣта, че сте противъ сѣко нарушение на народната свобода и права, които гарантира, същата тая Конституция, която искате да измѣнявате? Защо са подигравахте съ народната честъ, като довчера воювахте съ знамето на тая конституция противъ нейнитѣ врагове Консерваторитѣ? Защо до вчера увѣрявахте чрѣвъ същия органъ, че ванието въ рую е да си остане конституцията непожтната? Или мислѣхте да измамите единъ цѣль народъ, до гдѣто си истачете платното! Не, г-да Цанковисти, вашитѣ планове нѣма успѣхъ! Вие нѣмате начала, вие не сте и партии, защото числото ви е твърдѣ ничтожно и неговитѣ отъ които си служите, особено радикализма, който ви мѣче мозицѣтѣ, ще ви опозорятъ. Ако бѣхте малко по-благоразумни и тактични, имаше надежда поне свѣтеца ви да мине на месецъ, нѣ така вие сте обезоружени и слаби прѣдъ твърдата воля на народа, който недопуска и нѣма допусте да се измѣни основния му законъ като отъ васъ яланъ патриоти, които хулятъ неговитѣ представители и искатъ да се подиграватъ съ правата му. Народа узна вашитѣ лукавства и днесъ не е за никого тайна, че вие бѣхте по-опасни отъ консерваторитѣ, нѣ благодарение на Българската интелигенция, която о врѣме взѣ мѣрки и ви изрина изъ срѣдата си, като ви са отне и властѣта, да неможете да опропаствате старната и да грабите хазната.

Слѣдвайте да проповѣдвате че радикализмътъ и демагогството ви овладели и не ви даватъ спокойствие да купувате желѣзница, да издавате вѣстникъ съ народнитѣ пари, да давате на заемъ пари на земледѣлческитѣ каси въ Тракия, да подкупватъ чуждитѣ вѣстници, да земате до Търново за пътни по 1500 лава, да испрацатъ агитатори изъ провинцията, да опредѣляте на Мехмедъ Алиевци пенсии, да позволяватъ на консулскитѣ кавази да засѣдаватъ въ съдилищата и др. и др. чудеса каквито видѣхте, че сте много ербапъ да ги вършите.

Вашата благородна борба противъ радикализмътъ, остава да водите съ вѣтъра по Витопа, защото бѣдете увѣрени, че сичко каквото пишете, никой не ви вѣрва и сѣкий са подемира на ванието въображаемо демагогство.

Ний и други пакъ сме казвали, че людитѣ отъ „Срѣдецъ“ сж рѣшили да се борятъ съ въображаеми отъ тѣхъ опасности, да каѣветятъ да инсинуиратъ и да хвърлятъ прахъ въ очитѣ на своитѣ читатели, да въвеждатъ помѣжду ни политическия раздоръ само и само да развалятъ и да пречатъ.

Борете се господа, зацѣпцавайте каквито искате принципи, но зацѣпцавайте ги честно, както прилича на единъ честни публицисти, не заминувайте всѣка граница на подлостъ и лажки. По такъвъ начинъ, вие на мѣсто да придобнете привърженици, ще накарате (както е станало вече това) да се отвръщатъ отъ васъ и не съвѣмъ честнитѣ и опозорени личности.

Въ послѣдния си брой (56-й) както и всѣкога, „Срѣдецъ“ е изпълнилъ цѣля си листъ само съ нелини обвинения противъ г. Каравелова. Бѣдния „Срѣдецъ“! Наплашилъ се е той твърдѣ много отъ умразния сѣму Президентъ-министръ! И има защо!

Та какво остана да не каже той за него, ние вече не знаемъ; той не остави на мира даже и *погопитѣ*, които той е посилъ нѣкога си въ Видинъ въ качеството си вице-губернаторъ; като казва че това (носението на формата) показвало че той е тиранинъ и прибавя че патриотитѣ му, г. Цанковъ и Балабановъ ходили по него врѣме съвѣмъ просто облѣчени: по пантени.

И това било значало да зацѣпцавашъ идея и това било способъ за борба!.. Да са смѣнешъ ли или да са кръстини? Бѣдни „Срѣдечари“! Мислите ли вие, че и дѣцата не ви се смѣятъ на ума? Мислите ли, че вашитѣ дракани не възбуждатъ само смѣхъ въ сериознитѣ хора?

Да обещжда единъ вѣстникъ дѣлата на едно министерство—разбираме, но да ги обещжда смислено и безпристрастно, а не да си служи съ доводи, неподдржани отъ никаква истина, да крѣщи съ пѣна на устата безъ да знае, че съ това само се излага на насмѣшки.

И представете си: „Срѣдецъ“ има претенцията на сериозенъ вѣстникъ; той е органъ на една нова партия, на толкова дипломати, доктори и учени глави. Нима, господа, вашитѣ високи умове, не можатъ да родятъ нѣщо цо годѣ умничко, а сте се заловили тѣй отчаянно да се борите съ въздуха, да градите въздушни кули, да преименувате сжцността на работитѣ? А знаете ли вие, до колко е за оскѣдание такова повѣдение? А че вие съвѣмъ безосновно, така да се каже: „само да се намѣрите на работа“ псувате и измисляте всевъзможни нелиности, това ни доказва цѣлото съдържание на всѣкий брой отъ вѣстника ви. Нито едно дѣло вие не сте зацѣтили до сега честно и вѣщо, безъ да го поокрасите съ различни качулки

и своеобразни тѣкувания. Стане ли нѣщо, тѣй нацрим. плое ли г. Каравеловъ или се искашли, вие тосчасъ затрубвате, че това значало: буря въ море, че отъ това ще произлѣзе голѣма врѣда за държавицата ни! Остава ли нѣкой министръ за врѣме София, вие захвацате да прокувате съ каква цѣль той пѣтува и се обяснявате това тѣй лесно и умно, щото у човѣка се явява веднага непрѣменно желание да ви целуне по мазнитѣ устни.

Вие наблюдавате всѣко движение на днешното министерство, но да не мислите, че ние не знаемъ, че това не произлѣзва отъ любовъ къмъ доброто и интереситѣ на страната, а отъ желанието да врѣдите, да бъркате на всѣко полѣзно предприятие. Чудни сте вие гузни! Нечестни сж *дѣлцата* ви! Страхъ вие ваетъ, че утрѣ ще да разгърнатъ *тефтеритѣ* и ще да попишатъ вашитѣ *богове*, защо тѣхна милостъ тѣй безбожно е прахосвала народната парица? Лошо е „Срѣдецъ“, когато се намиратъ помѣжду ни хора като г. Каравеловъ, които иматъ присърдце благо на своето отечество и които не оставятъ да пропадне труда и потѣтъ на населението! Хората не щѣтъ крѣсакъ само и шумъ, не щѣтъ развратъ и лажки, а искатъ съвѣстно и честно служение на отечеството.

Честната Българска интелигенция обича и почита днешния президентъ-министръ, защото той е прѣди всѣчко човѣкъ съ безукоризненна честностъ и правота въ душата. Това го вие добрѣ знаете, нѣ тѣй ви иде на смѣтката да лаете. Вие хубаво знаете, че той нѣма да потули дѣлата ви, а ще да ги искара на видѣло, ще да ви потѣгли за ушитѣ и ще да ви накара да се чрвите предъ цѣль народъ за сторенитѣ си *грѣхове*. Ето защо вие надавате глѣчка, ето болното ви мѣсто!

Но не мислете, че ще да умалите почитанието, което иматъ къмъ него привърженицитѣ му или ще да зачерните името му прѣдъ народа съ вашитѣ „не врѣли не кипели“. Съвѣмъ не! Разумнитѣ хора не искатъ бръцолевания, а искатъ дѣла, искатъ факти, които да потвърждаватъ вашитѣ въображаеми опасности, да служатъ въ ваша полза. А такива до сега не е имало. Лайте си вие напразно! Ще да ви слушатъ васъ само низкитѣ и развалени характери, а съ призрѣние ще да ви обръщатъ гърба си сериознитѣ и умни хора.

За любопитство на своитѣ читатели и да видѣтъ не само какъ сж станали изборитѣ въ злощастна Тракия, изъ кои лица гдѣ сж избрани, ние заселаме слѣдующата статия отъ в. „Южна България“:

„Мѣлчете каѣветници, 23 Септември ви зануни устата“, захваца в. „Марица“ своята послѣдня статия, писана по всѣка вѣроятностъ въ Дирек-

цията на Правосъдието. Всичко е казано въ тая статия, радвалъ са е нейний авторъ отъ сърдце и душа кога ъж писалъ, едно е забравилъ само да каже. Какво става съ съединението, каква поаза за неговото осъществяване, отъ спечеленитѣ избори? Да не би тия нови депутати да провъзгласятъ съединението въ оградата на хамама? Да не би тѣхна милостъ да отговорятъ на Папата, ти си върви вече въ Арнауткюй? На тия въпроси ние нѣма да отговаряме още, защото не му е времето. Ние си запазваме правото за подиръ два мѣсеца, а сега ще да обърнемъ другий листъ.

Съ изборитѣ, станали на 23-й Септемврий, може да съперничи само Свищовското Народно Събрание, по време на преврата. Като изключимъ само Епирота, съ неговитѣ военни Сждилища, въ всяко друго отношение натискътъ и моралната инквизиция сж равни. Ни едно срдство, подло и безчестно не е останало, което да не бжде употребено въ тия патристически и безпристрастни избори, както се изражаваше приказа № 52. Безчестний онзи владика, който за кръстове и нишани е готовъ да си продаде и вѣрата, комуто казватъ Гервасия, 15 дена ще стане какъ е отишелъ да бърка на населението умоветъ и да сѣе различни раздори. Ни името на Россия, ни кръстътъ на Христа, ни знамето за съединението, не е останало не псбутнато отъ тоя безнравственъ калугеръ. Всички негови послушни попове, отъ калжа на попъ Петра, Стойка и Първана, по примѣра на своя деморализиранъ глава, десять пкти още по-дълбоко приеха да се натъпчатъ въ тинята. Префекти, отъ соятъ на Илиева, началници, отъ пасмината на ново-покръстений Бъркалова, Окол. Сждници, отъ категорията на послушния Фр. Попова и всяка чиновническа класа, която е готова за нѣкакви си десетина лири, да продаде и баща и майка — сж биле въ движение, сж получили наставления отъ днешний менторъ на Источна Румелия — Бобчевъ Кандидати за конашката партия сж биле дадени на Префекти и на Началници. Вѣчерята на 23 Септемврий, тия послѣднитѣ сж съобщавали най-напрѣдъ на Гавраиловий кружокъ въ Цловдивъ (събранъ въ дома на Бобчева), за резултата на изборитѣ. Въ Абрамларската колегия, единъ приятель видѣлъ, когато жандарина донесалъ съ торба готовитѣ бюлетини, които спустналъ въ урната. Въ Голѣмо-Конаре, ново-обърнатий Окол. Началникъ Бъркаловъ, поцно време е посѣтилъ дома на кмета, придруженъ отъ жандарина Артимова, съ цѣлъ да изнасили, да притѣсни волята му, за да се гласоподава за Бобчева. Неговий писаръ, нѣкой си Ст. Консуловъ, си дралъ гърлото да вика по улицата по мѣжду избирателитѣ, че Бобчевъ е Директоръ, че той може да кассира изборитѣ сто пкти, че той е въ състояние да отчисли и зачисли кметъ, че той ще да дигни управлението въ Новосело, ако Конарци не гласуватъ за него. Безобразията и безчестното повѣдение на Гавраилъ-пашовото правителство въ изборитѣ е голѣмо. Съединението и Руската на Шипка черкова сж биле кално оржжие, въ устата на безсѣвѣстнитѣ правителствени агитатори. „Изберете насъ, за да направиме съединението по-скоро“, сж говорили тѣ. Фактъ неопровержимъ е това, че днесъ може да бждатъ депутати,

само ония, които лъжатъ безбожно, които подкупватъ и които се инспириратъ предъ никакви срдства. Бояджиевъ, човѣкъ познатъ на цѣла Область, че отъ Рускитѣ сухари си купи воденица, пзира се отъ три мѣста за депутатъ. А кой е избралъ Вазова въ Карнобашкитѣ полутурски селца? Кой го познава него тамъ, освѣнъ правителственитѣ чиновници? Но той трѣбваше да се избере, трѣбваше да влѣзе въ Постоянний Комитетъ. Инакъ Румелия пропада, втори пктъ ще стане нужда да се прибѣгва до съединението....“

ГЛАСЪ НА МАКЕДОНЕЦА.

Майко, на теглата, на злото несчастье,
Твой животъ е пленъ съ горчивини,
Ти робиня кѣта подъ чуждитѣ власти
Въ плачове менавашъ чернитѣ си дни!

Турена си въ мѣки и на произвола,
Надеждитѣ считашъ за едни мечти,
Въ презрени си, майко, бѣдна си и гола,
Сърдце ти въ слзи живѣи и тупти!

Тиранитѣ кѣти синоветѣ биятъ,
Ковто си родила и кърмила ти;
Буритѣ надъ тебе на злото са виятъ,
Нищо на свобода въ тебе не цвѣти!

Горитѣ ти вѣржи съ кърви са облени,
Въ полени са чува охкания, плачъ...
Дѣва македонска чернѣ и вѣхне,
Проклина живота бѣднитѣ орачъ!

Майко, до кога ли тегло и мучение
Сърдце ти болно ще безпокожтъ,
Кога ли ще доде блаженното време
Знаета свободна въ тебъ да са виятъ?

Кога ли вериги на робство презрено
Ти ще да потъпчешъ подъ крака си свой
И въ боеветѣ на поле зелено
Ще лвишъ че хранешъ юзаци за бой?

Одесса 14 Септемврий 1884 год.

М. Московъ.

ЛИТЕРАТУРА

Записки на единъ лудъ

Отъ Н. В. Гоголя превѣлъ Х. М. Златоустовъ. София книгопечатницата Янко С. Ковачовъ и С-не 1884 год.

Отъ знаменитѣ и художественни произведения на великия руски писателъ Н. В. Гоголя на български имаме превѣдени твърдъ малко. Превѣдена е повѣстъта „Тарасъ Буаба“ отъ Г. Н. Бончева; имаме не твърдъ сполучливия преводъ на комедията „Ревизоръ“ отъ г. Илиа Христовича, сетивъ доста глупаво и неумѣло бѣ начевала да са превѣжда комедията „Женитба“ въ в. „Народенъ Учителъ“, прѣводача на „Женитба“ вижда са на време разбра до колко не на мѣстото си стои въ качеството си прѣводачъ на Гоголя, та са остави отъ това свое намѣрение. И добръ направи! Произведенията на мастития руски писателъ Н. В. Гоголя са цѣлгъ не само въ Россия, но и въ цѣла Европа са припознати за първокласни и са превѣдени на нѣкои отъ главнитѣ Европейски язици. Гоголь, който е обладалъ високъ и свѣтъ умъ, проникателностъ и оригиналностъ въ изображения на своитѣ герои, умѣлъ е да осмѣи лошитѣ страни на тогавашното Русско общество и си е съставилъ литературна слава. Неговитѣ заслуги на руската книжнина са признати и днесъ той има вече памятникъ въ Россия. Той стои на рѣдъ съ Европейскитѣ литературни знаменитости. Запознаването на българската читающа публика съ неговитѣ произведения е твърдъ полезно и отъ голѣма важностъ за насъ. Ето защо най съ радостъ посрѣцнахм превода на г. Златоустова — *Записки на единъ лудъ*.

Г-нъ Х. М. Златоустовъ е изпълнилъ задачата си твърдъ сполучливо и ние отъ все сърдце му благодаримъ за това. Той са е старалъ да избѣгва по възможностъ русизмитѣ, отъ които мжчно може да са освободатъ човѣкъ напълно, по причина на бѣдността на язика, да, ние поздравяваме г. Златоустова за добрия прѣводъ на *Записки Сумасшедшаго* и сме увѣрени, че той ще са приеме съ радостъ отъ цѣлата българска читающа публика. Може да са каже, че г. Златоустовъ е единъ отъ най добритѣ прѣводачи до сега на Гоголя. *Записки на единъ лудъ* показватъ че прѣводача имъ не е отъ рода на тия български доброжелатели, които са задаватъ за такъвъ трудъ безъ да познаватъ първо и първо добръ нито язика отъ когото превѣждатъ, нито язика на когото превѣждатъ, а такива некадени прѣводчи за жалостъ са се развѣдили твърдъ много у насъ; съ гордостъ заявяваме, че г. Златоустовъ не е

отъ тѣхния родъ; неговия прѣводъ са отличава съ вѣрностъ и вразумителностъ. Съ нетърпение очакваме ние отъ г. Златоустова да видимъ общия отъ него прѣводъ на *Положения Чичикова* или *Мертвия души*, като са надѣемъ че той и въ тоя случай ще са покаже искусенъ прѣводачъ.

Ние би помолили отъ своя страна г. Златоустова да са върша по често въ българската книжнина съ прѣводитѣ си, съчиненията макаръ на Гоголя макаръ на други руски писатели. Съ това той ще направи голѣма услуга на нашата бѣдна литература и ще си спсече името на добръ прѣводачъ.

Гражданствена наука. Първи понятия за държавний строй и конституцията на Българското княжество съставилъ Кръстю Пв. Марский г. Варна печатница на Хр. Н. Войниковъ и С-не Подъ горьото заглавие г. Кр. Мирски е обогатилъ книжницата ни съ едно ново свое съчинение доста добръ и сполучливо написано. Той ни дава макаръ нѣси, но доста добри понятия за *Гражданствената наука*, цѣлата на която е спорѣдъ думитѣ на г. С. Сомрауге които самъ автора навежда „да са отгледява въ душата на човѣка още отъ врѣме естествението му расположение, да обича отечеството си и да почитъ законитѣ му“ Г-нъ Мирски е авторъ и на други нѣкои полезни книжки, а сжщо е превѣлъ на доста гладкъ языкъ и нѣколко чужди произведения.

Ние похваляваме г. Мирски за неговата добра цѣлъ и го насърчаваме да са занимава съ това трудно, но благородно и похвално дѣло.

г. Варна 30-й Септ. 1884 год.

Л. Рѣз

ЗА СЕДѢНИКИТЕ У НАСЪ.

Оде отъ турското време е останалъ у насъ по селата единъ обичай, който освѣнъ дѣто е противенъ на религиозний законъ, но още произвежда и други много безпорядки и прави развратностъ. Тоя обичай е седѣнката. Селянитѣ въприваждатъ дѣтето си въ училището, а на седѣнката, селянитѣ вѣчеръ всяко затваря а дешеря си пуца вънъ изъ двора цѣла нощъ да стои на улицитѣ. Селянитѣ щомъ му порасте синътъ на 7 год. проважда го ноща на седѣнка, а щомъ стане на 10—11 жене го и т. н.

Какво е за нашитѣ селяни че още отъ малки навикватъ дѣцата си на развратностъ. Извѣстно е че дѣтето каквото научи въ малката си възраст, него върши прѣзъ цѣлий си животъ. За да са искорени изъ насъ този обичай за всегда, то ний трѣбва да са обърнемъ и помолимъ правителството да обърне сериозно внимание върху селскитѣ седѣнки и да ончгожи тоя лошъ обичай, само тогава селенинѣтъ ще обърне внимание къмъ образованието, щото селското дѣте не ще знае тогава седѣнка, а училището. Ила много да се говори по тоя въпросъ.

с. Бръшляница.

С. П. Пѣ.

По Военното Вѣдомство.

ПРИКАЗЪ

№ 129.

Княжеското Военно Министерство бѣше се обърнало съ ходатайство къмъ Российското Императорско правителство за разрѣшение да се командирова въ тѣзи година, по примѣра на минлитѣ години, по нѣколко български офицери въ Рускитѣ военни академии. Въ отговоръ на това ходатайство се получи увѣдомление, че Господаръ Императоръ изволилъ да разрѣши да се допускатъ всяка година за приемане въ всяка отъ военнитѣ академии: Николаевска на генералния штабъ, Михайловска артиллерийска, Николаевска инженерна и военно-юридическа, само по единъ офицеринъ отъ Българската войска.

Но тъй като числото на офицеригѣ, които всяка година заявяватъ да бждатъ допуснати въ рченитѣ академии, твърдъ много надминава горѣрѣчената норма, то Негово Височество заповѣда да се изработятъ особенни правила за конкурентитѣ испити и въобще да се узакони опредѣленъ редъ за командироването на Българскитѣ офицери въ Рускитѣ военни академии.

Изработенитѣ въ такъвъ смисълъ правила, сходни съ приетитѣ въ Руската армия и одобрени отъ Негово Височество, обявявамъ при това по военното вѣдомство за рководство, а именно.

1) Въ всяка отъ Рускитѣ военни академии: Николаевска на генералния штабъ, Михайловска артиллерийска, Николаевска инженерна и военно-юридическа, всяка година се допуска за постѣпване по единъ Български офицеринъ;

2) За да получатъ право за постѣпване въ всяка отъ упоменатитѣ академии, офицеритѣ трѣбва да удовлетворятъ на слѣдующитѣ условия:

а) Да изслужатъ въ строя на офицерско звание слѣдующитѣ срокове: за постъпване въ академията на генералния шгбъ, инженерната и артиллерийската—3 години, а въ юридическата—4 год.

Забѣлка: 1) смѣтка на службата се прави до 1 Септемврий отъ годината, въ която ще се постъпва въ академията; 2) офицеритѣ, които сж свършили курсъ въ училищата Артиллерийско и Николаевско инженерно или пъкъ въ физико математическия факултетъ на нѣкой отъ университетитѣ, се приематъ въ артиллерийската и инженерната академии и слѣдъ 2-годишна служба въ строя въ офицерско звание.

б) Да получатъ отлична атестация отъ непосредственното си началство за нравственитѣ качества и за знанието на службата;

в) Да издържатъ испитъ за постъпване въ академията. Този испитъ става при Военното на Негово Височество училище споредъ вѣтхителнитѣ программы, които се обявяватъ за ръководство съ прикази по военното вѣдомство и като се разпращатъ по распоряжението на Военното Министерство въ частитѣ на войската. Независимо отъ предметитѣ, показани въ программитѣ, задължително е основателното знание на Русскій языкъ, тъй като безъ такова знание е немислимо прекарването на академическия курсъ;

3) Ако на горнитѣ условия за постъпване въ една и сѣща академия, удовлетворягъ изедно нѣколко офицери, то право за постъпване се предоставя на онѣгова, който на испита е получилъ най голѣмъ сръдненъ балъ, а при равни балове — на по стария по службата;

4) Репортъ за постъпване въ академията се подава по команда, тъй щото, заедно съ атестацията на непосредственното началство, да може да се получи въ Военното Министерство на по късно ко 1 мартъ на годината, въ която се иска да постъпятъ;

5) Съ цѣль да се даде по голѣма възможность за по основателното подготвяне за экзаменъ на офицеритѣ, които са удостоени съ отлична атестация, отъ непосредственното си началство, могатъ да бждатъ по усмотрението на Военния Министръ освобождени отъ служебнитѣ задължения слѣдъ 1 Априлий на годината, въ която ще постъпватъ, за което и трѣба да се иска всяка пѣтъ особенно разрѣшение;

6) За врѣмето, до което трѣбва да дождѣ въ София за държане экзаменъ и за редѣтъ по който ще става този экзаменъ, всяка година ще се обявява свое врѣменно въ циркуляритѣ по военното вѣдомство;

7) На офицеритѣ, които са допуснати до экзаменъ, за дохождане въ София не имъ се отпущатъ пѣтни пари. Слѣдъ свършването на экзамена, онѣи отъ тѣхъ, които са го издържали, получаватъ тогава пѣтни пари за дохождане до София, и имъ даватъ такива и за връщане до мѣстослужението имъ; а пъкъ онѣи отъ тѣхъ, които не са могли да издържатъ испита, получаватъ пѣтни пари само за възвръщането имъ до мѣстослужението си; при това, тия послѣднитѣ заедно съ това се лишаватъ вече отъ правата за получаване на пѣтни пари въ случай, че са допуснати вторий пѣтъ до экзаменъ;

8) Офицеритѣ, които два пѣти не са издържали испитъ, се лишаватъ на винаги отъ правото за постъпване въ военнитѣ академии.

Като се испращатъ заедно съ това, съгласно съ § 2 отъ този приказъ, программы въ частитѣ на войската, а именно: отъ программитѣ на Николаевската академия на генералния штабъ издание 1883 година и на военно-юридическата академия издание 1883 год. въ всяка отдѣлна часть по единъ екземпляръ, отъ программата на артиллерийската академия издание 1882 год. въ всѣки отъ артиллерийскитѣ полкове по единъ екземпляръ и отъ программата на инженерната академия въ пионерната дружина 2 екземпляра, заповѣдавъ на командантитѣ тутакси да се погрижатъ за безотлагателното поплване на офицерскитѣ библиотеки съ всичкитѣ учебници, които са рекомандовани отъ разпращанитѣ программы, при което въ всяка библиотека на офицерското събрание трѣбва постоянно да се намирватъ всичкитѣ учебници, които са рекомандовани отъ программитѣ за постъпване въ академията на генералния штабъ и военно-юридическата, а въ Софийското и Шуменското събрания освѣтъ това—отъ программитѣ за постъпване въ артиллерийската академия, въ Русевското и за постъпване въ инженерната академия.

София, 19 Септемврий 1884 год.

Подписалъ: Военний Министръ, Генералъ Майоръ.

Князь: Кантакузи г.

с Долня-Орѣховица 28 Сеп. 1884

Извѣстно е, че въ нашето село съществува читалище подъ названіе „Братство“, още отъ началото на настоящата година, въ главе председателъ Г-нъ Г.

В. Чокоевъ. Читалището, освѣнъ гдѣто не е въ никакъвъ порядѣкъ, но още е станало за срамъ въ селото ни. Помѣщеніето, въ което са помѣстѣване до сега читалището, (както още е въ него), е едно отъ най несъответствующитѣ за туй назначеніе, понеже предверието му е кахвене, а залата на читалището е отдѣлена отъ него—съ една стѣна отъ джамове. Шумѣтъ, който са дига постоянно въ кафенето, нарушава съвършено тишината въ читалището, тъй щото посѣтителитѣ му са излизали доста наскърбени, понеже отъ шумѣтъ, не може да са разбере нищо отъ прочетеното. Единъжъ за винаги въ едно засѣданіе са рѣшили, да са прѣмѣсти читалището отъ това помѣщеніе. Избра са за тѣзи цѣль тричленна комитетъ, който намѣри друго помѣщеніе. Остава само да са примѣтятъ книгата и другитѣ читалищни принадлежности. А Г-нъ председателъ, що върши? и до днесъ държи читалището въ същото положение. Освѣнъ това, приѣзжателя на старото помѣщеніе, като настоява да са изпразни стаята му, почналъ да внася въ нея такива нѣща, които компромитиратъ читалището. Новото помѣщеніе стои празно. Къдѣ да отиде човекъ да прочете нѣщо? Въ такова жалко-положеніе са намира, нашето читалище днесъ. Председателя не обръща никакво внимание, при всичкитѣ напомняния, които му са се правили. Гдѣда частния си интересъ носи това имѣ, а работа? Никаква. Азъ ще напомня на Г-нъ председателя да си прочете длъжноститѣ, че да работи съобразно тѣмъ.

Единъ Селянинъ.

с. Петербургъ 26 Септем. 1884 год.

Вчера 25 й Септемврий въ Императорското Русско Техническо общество бѣше първата послѣ лѣтния кони кулъ публична бѣседа, казана отъ извѣстия въ Россия морски техникъ Павелъ Д. Кузминскій, този сѣщия техникъ който постъпва на българска служба. Въ това си съобщение г. Кузминскій възбуди единъ отъ най важнитѣ въпроси по морската часть, а именно въпроса за способитѣ по които могатъ се изследва параходитѣ и мѣрка на совокупнитѣ морски качества на кораба. Кѣто се убѣдилъ въ нерационалността на обикновенния способъ за изследванията на параходитѣ г. Кузминскій още въ 1881 год. предложилъ за тѣзи цѣль, изобрѣтението отъ него динамометръ, който се основава на туй, че всѣки единъ пѣтъ се опредѣляватъ вситѣ вредни съпротивления съ помощта на твърдѣ прости математически и численія. Благодарение на съдѣйствието на директора на Балтийскій заводъ М. М. Казі, този динамометръ е билъ направенъ и испитанъ въ тѣзи същата 1881 година, послѣ това работата била напусната. Подиръ двѣ години извѣстия английскіи техникъ по миновоснитѣ Ярроу предложилъ въ Англия способъ какъ да се изследватъ параходитѣ при помощта на динамометра основанъ на тѣзи сѣщитѣ принципи както и динамометра на г. Кузминскій. Пригичната Англия по сѣщияна прѣдложението на Ярроу съ най тържественни одобренія. По този начинъ това изобрѣтение, идѣла на кѣто принадлежи т. е. на русскіи човекъ и кѣто не получило съотвѣтствующето примѣнение, уцѣнение и заслуги, то станало достояние на хитрата Англия. И това е не пръвъ примѣръ. Кѣмъ това длъжн сме да прибавимъ че морската техника е обязана на г. Кузминскій за разработката на многото въпроси по морската техника, тъй между другото, нему принадлежи идѣта на тетраедровиднитѣ параходи. Кѣто човекъ който се твърдѣ много прѣдава и старае надъ работата, г. Кузминскій въ расгояние на 25 годишната си служба безкористно и безукоризнено си е работилъ по своята специалность и нѣма никакво съмнѣние че въ неговото лице България получава или по добръ да нажемъ се снабдява съ едно високо полезно лице, що обладава обширни знания по техниката, кѣто е за насъ е крайно необходимо.

Божикова.

Пишѣтъ ни изъ Пловдивъ:

Изборитѣ са извършиха на всѣждѣ подъ натиска на началницитѣ, префектитѣ, жандармитѣ и духовенството. Гервасій на 23 того освѣщаваше черква въ избирателния отдѣлъ с. Овчларе отъ Хисаръ-киселарската коллегія и когато е служилъ и приемалъ отъ священницитѣ прѣдъ олтарѣтъ причастието е изрекълъ: „Помяни Господи нашата партия помогни бѣстияца побѣда въ двеннитѣ избори и порази противницитѣ!“ Той е кѣлнялъ избирателитѣ, подавалъ имъ бюлетени и ги испращалъ да гласоподаватъ; жандарми и други чиновници са биле на сила водили избирателитѣ да гласоподаватъ. Околийски Карловски началникъ Грековъ и Бирникъ Радославовъ (роднина Маджаровъ) 5 6 дена прѣди избора нападнѣха една нощъ канцелярията на Вѣнниговския кметъ да му ужъ глѣдатъ смѣтки, но нищо сѣко и да не му наидѣха, обаче за да сполучатъ да добиѣтъ реченото село, на 22 того вечерѣта Пловд. префектъ съ телеграмма отчисти Вѣнниговския кметъ и на другия денъ жандарми 4—5 души извадѣха 112 избиратели и ги заведѣха да гласоподаватъ.

На 22 того Карловскій началникъ Грековъ и Бирникъ Радославовъ на чело на една тѣпа, нападѣтъ къщата на най влиятелния гражданинъ Хр. Догооглу грмѣгѣтъ нѣколко револвера, нѣ хозятѣ не биле нѣго врѣме у дома си, а дѣтицата имъ само, които издавали ужасни плѣчове изъ къщата, когато тѣпата като разузнала това, започнала да играе хоро.

Заете ли че отъ тука Янколовъ и Бобчевъ сж писали на Христѣ Сариева да подаде да са напечатѣ въ „Славянинъ“ подаденото му прошение на пашата по изгубването на брата му въ Калѣферъ. И ерганѣтъ Ви го е обнародвалъ въ 25 си брой 11 того, и сѣ него сж ходели изъ Калѣферъ да кѣлвѣватъ Кѣйбашиева и най личнитѣ и честни граждани само и само да ги убиятъ духомъ и накаратъ да не зематъ участие въ избора кѣто и сториха! (Затова ли киръ Сариевъ си избѣрѣа имѣто отъ реченото прошение и са моли цѣли три мѣсѣца да са обнародва именно въ „Славянинъ“. Вижда се, че той е ималъ задна цѣль, а не отъ съжаление за изгубването на брата му. р.)

Пашата е назначилъ за членъ въ Пловд. главенъ свѣтъ Софтооглу най бербативитѣ въ Карлово и кѣто фамилия е прикачила на вѣже по вече отъ 200—300 Карловци. Настанали са врѣмѣна за безчестнитѣ, убийцитѣ и вагабонитѣ; за това единичното спасение спорѣдъ мене е да се положи старание и отъ двѣте старни на балкана, за осуетяването на адскитѣ замисли на тукашнитѣ шарлатани.

Z.

Пишѣтъ ни изъ Свищовъ:

Твърдѣ неприятно нѣщо сѣ вижда въ наклонността на нашитѣ учащи са младежи да роптаятъ и да не са покоряватъ на своитѣ учители. Нѣма повѣче отъ 15 дѣна както са е открило държавното Търговско училище въ градѣтъ ни, и денъ не минава да не са съгледатъ налѣпени сатири противъ учителя Начева. Желателно би било щото на време да земе мерки Министерството на Просвѣщеніето за да са прекрати злото.

РАЗНИ

Единъ руски параходъ „Дружина“ пѣленъ съ чай, ромъ и захаръ, като пътувалъ отъ нижний Новгородъ за Рибирискъ, изведнѣжъ са облѣкълъ отъ пламаци по сръдѣ реката Волга. Капитанина като видѣлъ това, тутакси заповѣдалъ да хвърлятъ котвата, нѣ силната бура, откачила парахода и го влѣкла надолу. Парахода попадналъ мѣжду други два парахода западна и тѣхъ. Слѣдъ това, бурата отнесла западения параходъ „Дружина“ въ пристанището мѣжду множество търговски параходи, гдѣто са запалватъ и други както и самото пристанище. Огъня траялъ дълго врѣме и невъзможно било да се прекрати распространението му. Сичкитѣ стоки по параходитѣ и пристанището изгорели, също и нѣколко чѣловѣци. Реката приличала на огнено море и имала ужасенъ видъ. Загубитѣ възлизали на нѣколко милиона рубли.

Въ Тел. Пощен. станции Османъ-Пазаръ и Ески-Джумая отъ 20 м. м. се призматъ парични и прости посылки.

Съобщаватъ ни, че пѣкой си Чокоевъ, ходялъ да прави компромисъ съ Цанковиститѣ; същия казватъ билъ прѣди два дни и въ градъ ни.

„Срѣдечаритѣ“ почнахъ да нападатъ и най-добрия патриотъ г. Ст. Стамбулова, защото ги билъ изигралъ въ вѣрме на народното Събрание! За тѣзи хора, неостана добъръ човѣкъ!

Прѣснатия слухъ че въ Бѣлградъ имало министерска криза, излѣзе неоснователенъ. Краля още не билъ са завърналъ изъ Виена.

Холерата въ Италия още върлува. Въ Неаполъ, Генуа, ежедневно умиратъ по нѣколко души.

Една телеграмма изъ Римъ извѣстява, че една силна бура причинила въ Катанъ голѣми поврѣди. Расинали са много здания, имало затрупани хора и много ранени.

Извѣстиятъ ни изъ София, че Народното Събрание ще се отвори точно на 15 октомврий въ салона на новото Военно училище.

Сключенитѣ преговори по митническия въпросъ съ Румелийскитѣ делигати се приели отъ Гавраилъ паша.

Съединиститѣ яланъ-патриоти въ Тракия, побѣдили въ изборитѣ! Съ силата на властта, на жандармерията, на явнитѣ заплашвания, тѣ успѣли да прокаратъ се свои мекерета за бъдущи представители, които въ съгласие съ Гавриилъ паша, могатъ да извършятъ още по-голѣми чудеса отъ тия, които извършихъ въ послѣднитѣ два месеци! Пловдивскитѣ шейрети, въсхитени отъ радостъ че са избрали за Пловдивски представителъ тѣхенъ единъ лакей, побързали телеграфически да съобщатъ това на Врачанския светецъ Д. Цанкова като главатаръ на яланъ-патриотитѣ въ София, който отъ своя страна пакъ телеграфически ги сърадвава за калпазанската сполука. И тия двѣ телеграмми за срамъ и позоръ на Бѣл. народъ се обнародвахъ на първо мѣсто въ в. „Срѣдецъ“! — Извѣстни шарлатани правятъ превратъ, отнематъ на народа свободата и правата, грамзятъ за властъ и богатство, позорятъ народната честъ, а яланъ патриота ги поздравява отъ имѣто на своето лъжелибералско бюро, което състои отъ трима паднали министри и нѣколцина мушиери изъ провинцията, които не сж си заплатили данъка за мушиеритѣ, отъ както са е освободила Бѣлгариия.

Благодарение на възтѣтитѣ мѣрки отъ Министерството на Финансиитѣ, градскитѣ общински съвѣти, безъ да ходятъ изъ пазаря или отъ къща въ къща събрахъ едно голѣмо количество пари за данъка. Насѣлението само си занесе паритѣ и си заплати почтенно данъка, безъ да са употребятъ жандарми, както си дрънкахъ Цанковиститѣ около „Срѣдецъ“! Нашия народъ винаги си е плащалъ данъка, нѣ до днесъ не е имало кой да го

поиска, особено отъ ония, които играяхъ по голѣми роли въ партизанството и които бѣхъ блиски роднини на мѣстния кметъ.

Куртъ-Бунарския митингъ на Тихчева, станалъ по сѣдующия начинъ: отива единъ турчинъ изъ Силистра въ с. Куртъ бунаръ, свиква кметовѣтъ отъ околнитѣ села, като имъ казва: че чиновницитѣ и правителството искали да припятствуватъ на развѣжданieto козитѣ, защото опропаствали горитѣ, затова предложилъ имъ той, дайте ми пѣл-помощие, да дѣйствувамъ противъ това забранение за развѣждане козитѣ. За труда си не ви искамъ нищо. Кметовѣтъ, безъ да знайтъ каква е работата, подпечатватъ му листата, която извадилъ изъ джоба си и си отиватъ. Когато отъ послѣ се указало, че тѣзи листа била резолюция отъ митингъ! — Е, какъ ви са вижда това г-да, не е ли това калпазанлъкъ отъ старна на хора, които сами и насила искатъ да се наричатъ либерали! Съ такива калпави работи, тѣзи хора искатъ да държатъ партия и да иматъ властта въ ръцетѣ си!

Съ указъ подъ №91 са прекратива издаванието на „Сборника за телеграфитѣ и пощитѣ“. — Този „Сборникъ“ дѣйствително бѣше безполезенъ, тѣй като той несъдържае друго, освѣнъ разни распореждания по тая служба припечатвани изъ „Държавенъ вѣстникъ“.

Извѣстиятъ ни изъ София, че нито единъ отъ г-да министритѣ не прие малъ, нито четялъ в. „Срѣдецъ“, по причина на хамалскитѣ псувни и безо-

бразни лъжи, съ които са пѣтали този вѣстникъ. Той постоянно хули днешното правителство, на което преписва и бъдущи престѣпления. Въ такъвъ случай, много добръ правятъ днешнитѣ г.г. Министри, гдѣто не четатъ този органъ, който съдържа само измислици и калпави доношения.

Съ указъ подъ №108 г. Йорданъ П. Георгиевъ се назначава за секретаръ на Русенската митница намѣсто Брашова-нова, който се премѣства на същата длъжностъ въ Рахово.

Съ указъ подъ №110 управителя на Свищовската митница Н. Станчевъ се премѣства за такъвъ на Силистренската митница а за управителъ на Свищовската се назначава Хр. Поповичъ.

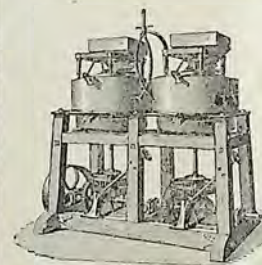
Г. Гюзелевъ си далъ оставката отъ председателството на Смѣтната палата, защото му са назначилъ единъ младши докладчикъ отъ старна на Финансовото министерство! Ако е това предизвикало оставката на г. Гюзелева, той е за съжаление, тѣй като за г. Гюзелева мнозина имахъ по-високо мнѣние.

Извѣстиятъ ни изъ Цариградъ, че отъ ланскитѣ ученици, които сѣдвали наукитѣ си въ протестанското училище въ Робертъ Колежъ, тая година нито половината са завърнали.

Въ градъ ни гроздобера остана недовършенъ по причина че заваля постоянно дѣждъ и много лози останахъ необрани.

Машина за трошение кукурузъ.

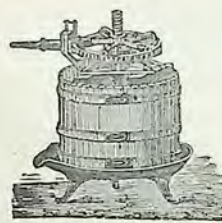
Воденица съ 1, 2 и 3 камъци, също и локомотиви (парни машини).

Влакъ на оранъта.

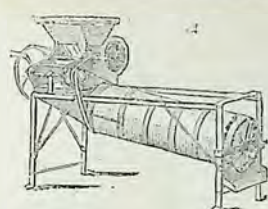

Плугъ (рало) разни.

Машина за стискване гроздие.

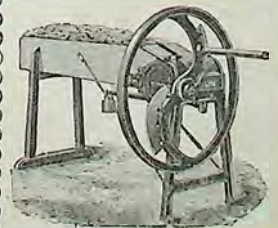
(Система Раушенбахъ.)

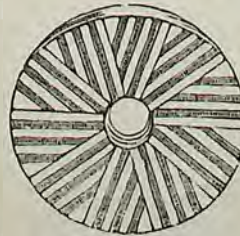
„Триоръ“ за раздѣляние жито и ячменитѣ отъ ржжъ, къклица и отъ сички нечистотии.

Ветрилица за пречистване храната отъ пльвата.

Машина за раздробяване слама.

Воденични камъци, френски, нѣмски и унгарски.

Машина за съяне жито и ячменитѣ.

Алекс. Векслеръ

РУССЕ.

ПРЕПОРЪЧВА СВОЯ СКЛАДЪ отъ машини, за Земледѣието, Воденичарството и Лозарството, донесени отъ най-първитѣ фабрики на Европа и Америка ВЪ БОГАТЪ ИЗБОРЪ. Увѣрява че всичкитѣ тия машини сж оригинални, безъ никакво измѣнение или имитация, които състоятъ отъ най-добъръ материалъ. — Цѣни твърдѣ умѣренни безъ спогаждане.